

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXX. évfolyam 7. szám

2026. július

*„Hallgasd meg imádságomat, Uram, figyelj segély-
kiáltásomra!”*

Zsoltár 39:13/a

Egyházunk 2026. évi jeligéje:

*„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –:
békességet és nem romlást tervezek,
és reményteljes jövőt adok nektek.” Jeremiás 29:11*

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 5-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: igét hirdet **Hanula Hanga**
12-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz: igét hirdet **Sztupkai Mihály**
19-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz, igét hirdet **Schauermann Tamás**
26-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet lesz: igét hirdet **Dr. Thalyné Kurdi Éva**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
Csütörtöki **házikör** 17 órákor van, változó helyszínnel
Csütörtökön este 18 órától **fiatal felnőttek órája**
Pénteken 16³⁰ órákor **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban a könyvtárban (Köztársaság tér 2/b.)
Vasárnap 16 órákor **Hidason** istentisztelet.
Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órákor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
Pécsett a vasárnapi **istentiszteleteket** közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: <https://www.facebook.com/pecsimetodista>, és <http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon.
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

*Halld meg, Uram, hangomat, hozzád kiáltok!
Könyörülj rajtam, és hallgass meg Istenem!
Zsoltár 27:7*

Születésnaposoknak

*Eléd lépek, Istenem, és úgy állok előtted,
ahogy vagyok. Eléd teszek mindent, ami fog-
lalkoztat. Uram, eléd lépek, és kiöntöm előt-
ted szívemet. Vegyél el tőlem mindent, ami
megakadályozza, hogy egészen veled legyek.
Nincsenek elrejtve előled a félelmeim, gondos-
kodsz rólam. Teljes bizalommal tekintek rád.
Uram, terád építek.*

A. Frey

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a hétköznapjaikban!***

Aggódás helyett imádkozás

*„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben minden-
kor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt...” Filippi 4:6*

Aggódás vagy ima. Ne aggódjatok, hanem imádkozzatok! Nem tudjuk, mit hoz a jövő, és olyan sok rosszat kellett már tapasztalnunk. Ez könnyen aggodalmaskodóvá tesz. Erre gyógyszer a hittel elmondott imádság.

Az aggodalmaskodás gyökere a hitetlenség, az imádkozás tápláló gyökere az Istenbe vetett bizalom. Az aggodalmaskodás elszívja az energiáinkat, az imádkozás megsokszorozza és mozgósítja azt. Az aggodalmaskodó ember csőlátásban szenved: csak a lehetséges bajokat és nehézségeket látja. Az imádkozónak tágas a horizontja: a láthatatlanokat is komolyan veszi. Az aggodalmaskodó úgy véli, van oka félni. Az imádkozó meg van győződve arról, hogy van oka nem félni. Az aggodalmaskodó csak az ellenségre és önmagára szokott nézni, ezért gyakran eleve lemond a győzelemről. Az imádkozó Istenre figyel, és szent kíváncsisággal várja: ebben a helyzetben hogyan mutatja meg majd hatalmát és szeretetét. Az

aggodalmaskodó a holnap gondját is hordozni akarja. Az imádkozó a ma terheit és feladatait viszi, és azokat sem egyedül.

Nem az aggodalmaskodó áll a valóság talaján, mert ő az elképzelt bajok világában él, ahol egyedül érzi magát. Az imádkozó ember áll a valóság talaján, mert miközben számol a látható tényekkel, számol a mindenség Urával is, és számít rá.

Mit jelent imádkozni? Jézus tanítása szerint: kiönteni a szívünket Istennek, ahogyan egy kisgyermek az apjának, akiről tudja, hogy szereti és bármit képes megtenni érte. Szánjunk időt erre mindennap ebben az évben!

C SERI K Á L M Á N : K E G Y E L E M H A R M A T J A

Krisztus szeretetének koldusa

Mennyi áldással veszel körül...,
s marad, de sokszor, észrevétlen!
A hitem Lelkedtől lelkesül,
s nem köszönöm meg néha mégsem.

Annyira vágyom gondviselésed,
hogy kegyelmed által bátorodjam,
de arra rest vagyok, látod,
hogy az életem egészen neked adjam.

Ne gyengeségem, botladozásom,
ne ezt nézd, Uram, kérlek!
Hisz méltatlan koldusa vagyok csak
megváltó Krisztusom szeretetének!
Ámen.

H A J Ú Z O L T Á N L E V E N T E

*Ne nevezd magad szegénynek, mert nem teljesedtek be álmaid;
valóban szegény csupán az, aki sosem álmodott.*

Marie von Ebner-Eschenbach

Az aratnivaló sok...

Valamikor aratás idején történhetett. A Kapos menti gazdák fel-emelték fejüket, szétnéztek a dúsan termő dél-dunántúli földeken, és sommásan megállapították, itt az idő. Kezdődhet az embert próbáló, de az Úristen kegyelméből vég-ső soron embert tápláló munka. Persze már a 90-es évek Magyarországon is gépesített mó-don fogtak neki a betakarításnak. A kombájn kitartó zúgással töltötte be a forró levegőt. Aki csak tehetett, hűvös, árnyékos helyre menekült megpihenni.

Valahogy így voltunk mi is azon a nyáron. Meghúzódtunk sor-ban a szekcsői evangélikus templom kemény padjain, de nem számított, hogy milyen ülőhelyet kaptunk. Jó volt ott lennünk. A világ zajától védett helyen, az egyszerű, fehérre meszelt tiszta épü-letben úgy éreztük magunkat, mint a tanítványok a hegyen, a Mester köré telepedve. Ám a szelíd baranyai dombok határában nem a földi csúcsok, hanem a Szentírás szavai teremtetek mélységet és magasságot. Isten háza csendjében szólt az ige: napról napra újabb lelkészek álltak az egyszerű szószerkekre, hogy hirdessék a Könyv titkát, az evangéliumot, a Jézus Krisztusról szóló bibliai örömhírt.

Ezúttal egy őszösvetségi arató életén keresztül egy fiatal fiú, aki ugyancsak menedéket keresett, de nem a nap heve, hanem az ellenség elől bújt, rejtőzött és reszketve dolgozott, búzát csépel a présházban. Gedeon története azon a nyáron égett a lelkembe. A leigázott zsi-dó nép szomorú képe, amely rejtekhelyeken, barlangokba búj-va várta a jobb időket. Terményei, vetései pusztulásba döntve. Megtörve, szegénységben hangzik fel a kétségbeesés fájdalmas fohá-sza. Lehet-e még jövője a népnek? Lesz-e szabadulás? Lesz-e még vetés és aratás? Lesz-e még aratnivaló és aratómunkás? S ha lesz jövőnk, ak-kor Urunknak szüksége lesz-e még ránk? Tud-e még használni minket Istenünk?

Másodikos gimnazistaként, tizenhat évesen, életem második országos ifjúsági táborának kérdései lettek ezek. Ez volt az utol-

só a metodista ifítáborok nagy sorozatában, melyet Szekcsőn szerveztek: „1996, Kaposszekcső, Gedeon”. Életem legfontosabb táborra lett. Ezen a nyáron, ebben a történetben kaptam meg - szinte kisfiúként - élethívatomat, lelkesi elhívatomat. Hétköznapi csoda: Isten szava szól, élő és ható, elhívó, választ adó, irányító szó. Ebben élek a mai napig, mint Isten munkása.

S hogy miért éppen Gedeon? Ez a mennyei Gazda döntése és bölcsessége. Ő tudja, melyik ponton érintsem, hogyan szólítson meg. Bár hat testvérem mellett a legidősebb vagyok, akkor, azon a forró napon a magát leggyengébbnek és legkisebbnek érző, a félelmeivel és bizonytalanságaival küzdő Gedeon története az én történetemmé vált. Éppen rá van szükség, éppen ő kell Isten csodálatos országában, az ő kifürkészhetetlen akarata szerint. „Menj, és a te erőddel szabadíts meg Izráelt Midján markából! Én küldelek téged.” (Bírák 6:14)

Erre a hívásra építetek ma is.

DR KHALED A. LÁSZLÓ

„CSONTJAIMBA REKESZTETT TŰZ” CÍMŰ KÖNYVBŐL

Közeleli kapcsolat és távolságtartás

„Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasak, bocsáttatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.” Efézus 4:32

Két kis sündisznó a lombhalomban egy lágy, barátságos fészket alakított ki magának. Lehült a levegő, és fészükben kerestek meleg helyet. Szorosan összebújtak. Jólesőnek és barátságosnak érezték a másik közelségét. Az időjárás még hidegebbre fordult. Még jobban összebújtak. De megbökték egymást, és ez fájt. Eltávolodtak egymástól és fáztak. Megint összebújtak és fájdalmat okoztak egymásnak. Így kísérlük meg együttélésüket a közelség és a távolságtartás között megvalósítani, hogy a közelség ne legyen sebző, és a távolság miatt ne fázzanak.

Ez az emberek együttélésében sem egyszerű. Közel legyünk a másikhoz anélkül, hogy fájdalmat okozzunk neki, és elengedni anélkül, hogy magára hagynánk őt. Míg gyakran nyomasztó volt a közelség, és a távolságtartás jég hideg.

A közelségnek szabadon kell hagynia a másikat, és a távolságnak meg kell tartania őt. Ha szükségem van a közelségre talán egyenesen tönkretesz minket. Ha távolságtartásra vágyom, azzal talán halálosan magányossá teszem őt. Újra és újra meg kell próbálnunk, hogy olyan közel legyünk amennyire csak lehetséges, és olyan távol legyünk, ahogy szükséges. Csak a szeretet tud egyszerre közelség és távolságtartó lenni.

AXEL KÜHNER: EINE GUTE MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Assisi szent Ferenc imája

Uram, tégy engem a békéd eszközévé!
Ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek,
Ahol sértés, oda megbocsátást,
Ahol széthúzás, oda egyetértést,
Ahol tévedés, oda igazságot,
Ahol kétely, oda hitet,
Ahol kétségbeesés, oda reményt,
Ahol szomorúság, oda örömet.

Uram, add,
Hogy inkább én igyekezzek vigasztalni,
Mint hogy vigaszt várjak.
Inkább én törekedjem másokat megérteni,
Mint hogy megértést óhajtsak.
Inkább szeressek,
Mint hogy szeretetet igényeljek.
Mert önmagukat elfelejtve
találjuk meg magunkat.
Ha megbocsátunk,
Akkor nyerünk bocsánatot.
Ha meghalunk,
Akkor ébredünk az örök életre.
Ámen.

HÍD AZ ÉGBE - A VILÁG LEGSZEBB IMÁI

A nyitott ajtó

„Hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt.” Filippi 4:6

Az imádság a nyitott ajtó a „szép Paradicsombba”. Nem mintha Istennek szüksége lenne arra, hogy meséltesen önmagának arról, ami bennünket árnyékként kísér és hordoz - hanem arról van szó, hogy mint gyermekei ezt Ő elé vihetjük, hogy mindenről beszéljünk Ővele, ami bennünket érint, a nagy és kis dolgokról, a lényegesekről és a lényegtelenekről, az okos és az ostoba dolgokról: Hálaadással vigyétek kéréseiteket az Isten elé. Szabad elmondanunk, hogy milyen nehezen birkózunk meg mindezzel, milyen talányosnak tűnnek számunkra újra meg újra a dolgok és az emberek, hogy mi az, amiben elsősorban mi vagyunk a hibásak, és milyen kevésbé tudunk zöld ágra vergődni a többiekkel. Mindezt Isten elé vihetjük: imádságban, vagyis nagy és őszinte alázattal; könnyörgésben, vagyis nagy gyermeki odaadással és bizalommal; és hálaadással, ami azt jelenti, hogy hálások vagyunk azért, hogy ez így van és hogy tudhatjuk: Urunk alapjába véve már mindent, amit rendbe hozott, és hálások vagyunk, hogy így léphetünk Ő elé. És mindezt úgy mondhatjuk el, mint kérést, hogy a bennünket körülvevő árnyék közepette az Ő orcája ne szűnjön meg világítani nekünk, és ne lankadjunk el azon reménységünkben, hogy ez az árnyék el fog tűnni, a köd és a fátyol, amely most még bánt bennünket, eloszlik majd.

KARL BARTH: SZEMVILLANÁSOK

*Mindennek, ami az életben gyümölcsöt terem,
áldozat árán kell érlelődnie.*

Hanna Hummer

A fejsze tolvaj

„Ne tanúskodj hamisan felebarátod ellen!” II. Mózes 20:16

Egy férfi kereste a fejszéjét, de nem találta meg. Azt feltételezte, hogy a szomszéd fia lopta el, ezért gondosan figyelte a szomszéd fiát. Ennek járása olyan volt, mint egy fejsze-tolvajé. Tekintete egy tolvajhoz volt hasonló. Úgy beszélt, mint egy tolvaj. Minden, amit a fiú tett, és ahogy azt tette, egy fejsze-tolvajra emlékeztetett. A gyanú mindig erősebb lett.

Egy idő után a férfi megtalálta a fejszáját. Csupán azt történt, hogy egy félreeső helyre tette azt. Amikor aztán találkozott a szomszéd fiával, annak járása, tekintete, viselkedése és szavai nem voltak többé olyanok, mint a fejsze-tolvajé, hanem egy egészen természetes emberé. (Egy kínai tanmese után)

Mit jelent az, hogy féljük és szeressük Istent? Ez azt jelenti, hogy ne hazudjunk felebarátunknak, ne áruljuk el, ne rágalmazzuk őt, vagy ne rontsuk el a jó híret, hanem találjunk számára mentséget, jót terjesszünk róla, és mindent a legjobbra fordítsunk. (Luther Márton)

AXEL KÜHNER: EINE GUTE MINUTE
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Kihez imádkozunk?

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt...” Filippi 4:6

Miért használ a Szentírás két különböző szót - **imádságban és könyörgésben** - az imádság megjelölésére? Azért, mert két különböző tevékenységről van szó. Az előbbi Isten imádása, az utóbbi kéréseink előterjesztése. Mi általában a másodikkal kezdjük, s olykor ezért marad bennünk a könyörgés után is bizonytalanság.

Mit jelent imádni Istent? Megvallani, hogy kinek ismertük meg őt. Isten imádása az ő egyedülálló nagyságának a felismerése és elismerése. Erre nem neki van szüksége, hanem az imádkozó embernek, mert így tudatosítja magában, kihez imádkozik. Ha ezt komolyan veszi, sokkal könnyebb lesz rábíznia sorsát, gondjait, egész jövőjét Istenre.

A Bibliában található imádságokban ez nagyon gyakori. Egy alkalommal például Dávid igencsak szorult helyzetbe került. Mégsem azzal kezdi imádságát, hogy elsorolja kéréseit Istennek, hanem megvallja, kinek hiszi őt: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban... A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk.” (Zsolt 46) És miután megerősödött abban, hogy milyen hatalmas az, akihez ő imádkozhat, hogy milyen nagy kiváltság, hogy hozzá tartozhat és számíthat rá, szinte feleslegesnek tartja sorolni a kéréseit. Hiszen Isten látja őt, ismeri helyzetét, s nála már készen van a szabadítás. Az ő dolga, hogy csendes hittel várja, hogyan fog segíteni Isten .

Ne sajnáljuk az időt arra, hogy újra és újra emlékeztessük magunkat: kihez is imádkozunk tulajdonképpen. Aki hittel komolyan veszi és nem szégyelli megvallani Isten nagyságát, annak megnyílik a szíve ez előtt a nagy Úr előtt, és alkalmas lesz elfogadni ajándékait.

Imádlak téged, egyedül Uramat,
Nem vetem másban én bizodalmamat,
Mikor imádlak, halld meg én szómat,
Írd be könyvedbe hódolásomat.
(Ráday Pál, II. Rákóczi Ferenc kancellárja)

C S E R I K Á L M Á N : K E G Y E L E M H A R M A T J A

Áldássá lenni

*„Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek,
a Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek.” Róma 15:29*

Áldássá lenni... De jó is volna!
Félretenni mindent, mi gátol,
s lenni csak a Szentlélek tolla,
mely folyton ír, de - nem magától.

F Ü L E L A J O S

Kegyelemmel teli kérdés

„Jézus ezt mondta neki: Legeltesd az én juhaimat!” János 21:17

A feleségemmel való randizás első napjait csúnyán elszúrtam. Beismertem a hibámat, de ez őt jogosan bántotta. Emlékszem, hogy át akartam ugrani a következő, kellemetlen szakaszt a kapcsolatunkban, ami egy kapcsolat gyógyulási időszakára jellemző. De végigcsináltam, és a kapcsolatunk ennek eredményeképpen megerősödött.

A megromlott kapcsolatok helyreállításához nincsenek lerövidíthető utak. Talán ezért tesz úgy Jézus a Péterrel való újra találkozásakor, hogy megismétli a kérdését: „Szeretsz-e engem?” Nem egyszer, nem kétszer, hanem háromszor. Minden egyes ismétlés egy lépés a gyógyulás felé és egy lehetőség Péter számára, hogy őszinte legyen. Az őszinteség révén Péter túlléphet a barátja elárulása miatti fájdalomon, és elfogadhatja a Jézus által felkínált megbocsátás kegyelmét.

Nem számít, hogy mennyire nagy ámulást követtünk el, nem számít, hogy mennyire erős a meggyőződésünk, hogy nem vagyunk méltók a kegyelemre, Krisztus irántunk való szeretete állandó és örökkévaló. Jézus mindig vár, készen arra, hogy kegyelemmel válaszoljon, készen arra, hogy erőt adjon nekünk, hogy kövessük, ahová ő vezet.

Jézusunk! Adj erőt, hogy tegyünk a kapcsolataink gyógyulásáért, még akkor is, amikor mi vagyunk azok, akiknek kegyelemre van szükségük! Ámen.

Isten kegyelme lehetővé teszi, hogy megtaláljam a gyógyulást.

JOHN CROSS - MISSOURI, USA - CSENDES PERECÉK

Gondolatok - Hegymászás

„Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”

1. Korintus 10:12

Az elmúlt években többször hallottunk hegymászókat ért súlyos, vagy halálos balesetéről. A napokban a TV-ben beszélgettek egy hegymászóval, aki a Matterhorn-t mászta meg. Elindulás előtt megmutatták neki azt a remetőt, ahol nagyon sok balesetet szenvedett korábbi hegymászó aludta örök álmát.

Az jutott eszembe, hogy életünk során mi is a hegymászókhoz hasonlóan állandó „élet-veszélyben” kapaszkodunk a „csúcs”, az örök élet felé. Nagyon fontos, hogy betartsuk a haladás szabályait, egy pillanatra se eresszük el az életmentő „kötelet”.

Ugyanúgy, ahogy a hegymászó sem engedheti meg magának azt a „luxust”, hogy saját magára, és nem a biztos kapaszkodóra hagyatkozzon, mi sem tehetjük meg, hogy ne az Úr erejében bízunk kellő alázattal.

Ugyanúgy, ahogy a hegymászó sem gondolhatja: „most már elég magasan vagyok a sziklafalon, már nincs szükségem a biztosító kötéltre”, mi sem gondolhatjuk: „már régi hívők vagyunk, sok tapasztalatot szereztünk Isten kegyelmes megtartó erejéről, a többi már megy magától (magunk-

tól).” Nem véletlen, hogy Isten igéje több helyen tartalmaz súlyos figyelmeztetéseket, bemutatva a lelki alázat hiányából és az emberi gőgből fakadó halálos veszedelmet.

Ahogy a hegymászó egyre magasabbra jut - közeledve a csúcs felé - a leesés egyre inkább halálos következményekkel járhat. Nagy balgaság lenne, ha épp abban a fázisban lazítaná kapcsolatát a megtartó kötéllel, és csak saját erejében, rutinjában, képességeiben bízna.

Ugyanígy nekünk sem szabad egy pillanatra sem elhagynunk az alázat kötelét, mert minél magasabbnak érezzük lelki érettségünket, annál nagyobb zuhanva tehetünk kárt magunk és mások lelki életében.

Mint minden hasonlat, ez sem fejezi ki a teljes valóságot. Istennel való kapcsolatunkban az a csodálatos, hogy Isten kegyelmének tartókötele akkor is ott van „kezünk ügyében”, ha nagyot buktunk. Amíg az Úr kegyelme tart, mindig van mód az újrakezdésre.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Áldás

Áldjon,
áldjon meg Isten
a kelő nap első sugaraival
a reggel kávéillatú békéjével
az új nap rád váró lehetőségeivel.

Áldjon,
áldjon meg Isten
a dolgozók órák izgalmával
az alkotás szép szabadságával
a találkozások ajándékaival.

Áldjon,
áldjon meg Isten
a hazatérés jóleső érzésével
a közös vacsora hangulatával
az egymásra figyelés örömeivel.

Áldjon,
áldjon meg Isten
az éjszaka puha csendjével
az erőt adó békés álommal
az új reggel reményével.

Áldjon,
áldjon meg Isten
a benne való bizalom erejével
az egyszerűséggel megelégedő emberséggel
a hétköznapi igazi csodáival
s az ünnep teljes ragyogásával.

VARGA GYÖNGYI: ÁLDÁSKÖNYV

Üzenet Józsikának

„Élő víznek forrására akadtak ott.” I. Mózes 26:19

Ezer ágra süttött a kora nyári, reggeli nap. A ruganyos, puha földút még szinte érintetlen volt. Még nem taposták le a kirándulók az úti per-jéket. Az éjszakai esőnek köszönhetően a fák, a cserjék és a mező vege-tációja csak úgy árasztotta magából a nyár üde illatát. A gyalogösvény melletti réten temérdek apró margaréta virított. A pitypangok, csenke-szek és bogárcák számára már alig maradt hely. A természetjáró itt aztán rácsodálkozhat Isten csodálatos világára.

Örömteli szívvel igyekeztem úti célom felé, a Biatorbágy peremén épült misszióházba. Ez a hely volt Édesanyám kedvelt kirándulóbázisa, ahol testileg-lelkileg felüdülhetett a városi ember. Hálás voltam, hogy nyári szabadságom első hetét ezen a helyen, az Úr szolgálatára ajánlhatom fel. Az otthoni gyülekezetemben a gyermekek között szolgáltam, ezért természetesnek tartottam, hogy ott is Isten igéjét fogom tanítani gyer-mekeknek, a Jerikónak nevezett táborhelyen. Sok szép színes flanelképet vittem magammal, hogy a kicsinyek érdeklődését könnyebben felkelt-hessem.

Jerikó az erdő takarásában, egy kis tisztáson épült családi ház. Valaha két hívő fiatalnak vásárolta a misszió. A döntés előtt, több napon át, meg-megnézték a helyszínt, imádkoztak, körbe járták, és amikor egy ilyen

reggelen Jerikó ostromáról szólt a napi ige, Liza néni, a misszió vezetője határozott hangon bejelentett:

- Kedves Testvérek, döntöttem, ha nektek is tetszik, megvásároljuk, és a háznak Jerikó lesz a neve. Évekig volt otthona a fiataloknak Jerikó, amíg 13 gyermekükkel már szűkös nem lett számukra. Ekkor a misszió a faluban vásárolt nekik nagyobb otthont, ahonnan a gyerekek könnyebben tudták megközelíteni az iskolát. Az ősi, bibliai nevet viselő Jerikó pedig továbbra is missziós célt szolgált. Mialatt a szülők egy-egy hétig a misszióközpontban hallgatták az ígét, azalatt gyermekeik Jerikóban ismerkedhettek a nagy gyermekbaráttal, Jézussal.

Félórai járásra Jerikó felett, a dombon volt az ifúság Bárkának nevezett bázisa. Egy emberöltővel ezelőtt jártam először ott, de Isten kegyelméből a mai napig minden ugyanott és ugyanúgy folytatódik, ahogyan azt az alapító megbízásként egykor az Úrtól kapta. Élő vízhez juttatni a szomjúhozó, megfáradt embert!

Azon az emlékezetes kora nyári reggelen, noha a meghívásom Jerikóba szólt, először a központi épületet vettem célba, hogy bejelentkezzem: megérkeztem. Akkoriban ott még nem volt telefon. A két ház közötti távolság emlékezetem szerint fél kilométer. A központban váratlan meglepetés ért. Az eligazításból tudtam meg, hogy valamit félreérthettem, mert tőlem nem ige, hanem konyhai szolgálatot várnak. Csak úgy repkedtek a vezényszavak.

- Azt főzöl, amit akarsz, abból, amit ott találsz, csak finom legyen! Takarékosan, nem pocskolva, mint otthon. No, meg nagyon tisztán. De talán egy orvosfeleségnek ezt nem is kellett volna említenem. Húst egyszer kaptok a héten. A tejért kora reggel kell érte jönnöd. A kenyeret már a helyszínrre vitetem. Egyedül leszel a konyhában, kukta, szakács, konyhafőnök egy személyben. Igyekezz mielőbb odaérni, mert a mai vacsorát már neked kell elkészítened a gyerekeknek. Isten áldjon!

A Jerikó felé vezető ösvényen tértem magamhoz a meglepetéstől. Úgy remegett a térdem, kalimpált a szívem, mint valamikor a vizsgák előtt. Sietnem kellett, ezért menet közben kétségbeesve imádkozni kezdtem:

- Uram, te mindent tudsz. Tudod, hogy én olyan messze vagyok a konyhatündérkedéstől, mint Makó Jeruzsálemtől. Hiszen három főnél többre még sohasem főztem. Azt is csak ritkán, mert édesanyám gyakran átvállalta tőlem a hétvégi főzőcskét, mondván, hadd pihenjen az a gyerek, hiszen egész héten komolyan dolgozott. Bocsáss meg Úr Jézus, hogy úgy

kihasználtam az édesanyámat. Köszönöm, hogy egészen bizonyos lehetek abban, hogy szeretsz minket, még engem is, bűnös embert. Hiszen ott, a Golgotán kinyilvánítottad végtelen szereteted irántunk. Légy áldott érte! A gyermekekért kérlek, segítsd át méltatlan szolgálodat ezen a nehéz helyzeten! Könyörülj meg rajtam! Ámen.

Megérkezésemkor váltótársam azzal fogadott, hogy 10 percen belül indulnia kell, hogy le ne kesse a vonatot. Így az időszűke miatt itt is csak sebesen repkedtek a vezényszavak.

- Hűtő nincs, de van verem. Ott találsz a krumplit és a zöldséget. A tojást a meszes vízben keresd. Túrót, vaját, írótd magadnak kell készítened. Tej lesz bőven. Mint látod, a víz nagyon gyengén csordogál, mindig alá kell tenni egy üres edényt, mert itt minden csepp víz aranyat ér.

Döbbsent néztem a két milliméter széles vízszugárra. Ha nem szégyelltem volna, azonnal sírva fakadok. Gombóc fojtogatta a torkomat. Ám ebben a pillanatban valaki másnak a zokogása vonta el a figyelmemet. Szolgátársam, Erzsike a bemutatkozás után egy hét év körüli fiút hozott be a konyhába.

- Vigasztalhatatlan ez a kislú. Egyébként Józsikának hívják. Miatta nem tudom elkezdni a délutáni foglalkozást. Engedd meg, hogy itt hagyjam, hátha itt megnyugszik, - mondta, és azzal már fordult is. Sietett vissza a gyerekekhez. A túoldalról rövidesen vidám énekszó hangját hozta a szél, majd csend lett. Innen tudtam, hogy a foglalkozás elkezdődött.

Csak a rám bízott kislú zokogott kétségbeesve tovább. Mint egy kis sündisznó, úgy gömbölyödött össze a földön. Tengernyi könnye alól nem vágyott arra, hogy lássa a körülette levő világot. Keservesen sírt az édesanyja után. Mellé kuporodtam, átöleltem a vállát. A sok visszafojtott feszültség bennem is utat tört magának. Nem tudtam tovább türtöztetni az érzelmeimet. Nálam is eltörött a mécses. Elcsukló hangon imádkozni kezdtem.

- Drága Úr Jézus! Te, aki mindenkinél jobban szereted a gyermekeket, a te szeretetteddel vigasztald meg ezt a kislút! Segíts, hogy elég legyen a csordogáló víz a főzéshez, és hogy az élő víz is utat találjon a szívükbe. Segíts, hogy a lelki táplálék mellé botcsinálta szakácsnőjük testi táplálékával is elégedettek legyenek! Ámen.

A kislú ekkor felemelte a fejét, döbbsenten rám nézett, és a fülembé súgta:

- Te is szomorú vagy?

Ekkor ennek az ismeretlen kislánynak úgy öntöttem ki a bánatomat, mintha bizalmas, régi ismerősöm lett volna. Még azt is bevallottam neki, hogy otthon még a palacsinta sütés előtt is előveszem a receptkönyvemet, s hogy még sohasem főztem ennyi embernek.

- Nézd, Józsikám, itt még a víz sem folyik rendesen a csapból - mutatam a csordogáló vízsugárra. Hát, hogy fogok itt időre ennyi gyereknek enni adni?

A kislány felemelte a fejét, alkarjával megtörölte a szemét, megsimogatta az arcát, és ennyit mondott:

- Ne félj! Az Úr Jézus segít neked - egy kis szünet után bátortalanul hozzátette -, meg én is.

Eközben épp megtelt a vizes veder. Józsika egy pillanat alatt olyan ügyesen cserélte ki a megtelt vedret az üresre, hogy egyetlen csepp víz sem ment kárba. Szolgáló társam és a gyerekek a délutáni gyümölcsosztáskor nyugtázták, hogy a kis panaszos megnyugodott, sőt, jókedvűen, mint egy gyakorlott kukta, úgy serénykedik a vacsora előkészítésénél.

Az én kis önkéntes Józsikám egész héten át, kérés nélkül, ellátta vízfelélősi teendőit. Ígéretét betartva, szabad idejében fülig érő szájjal kuktáskodott a konyhában. Szinte leste, hol miben lehetne segítségemre. Nagy öröömre munka közben beszámolt arról, amit az alkalmakon hallott, nehogy lemaradjak valami jóról. Csodálkozva hallgattam, hogy mennyi-re érett, nyitott volt ez a gyermekszív az ige befogadására. Látszott rajta, hogy otthon is lelki környezet veszi körül. Hálát adtam ezért az otthonért az Úrnak.

Krumplipucolás közben egyszer Annáról és a kis Sámuelről beszéltem neki a Szentírásból. Arról a kislányról, akit édesanyja már egész kicsiny korban vitt fel az Úr házába. Elmondtam neki, hogy milyen nagy áldás lett ebből a szülői döntésből. Őszintén szóltam arról is, hogy egyáltalán nem lehetett könnyű a kis Sámuelnek elfogadnia a szülei döntését. Sőt, még ennél is nehezebb lehetett az elválás szeretett édesanyjától, Annától. Gondoljunk csak arra, hogy egy óvodáskorú gyermekeket milyen nehéz akárcsak néhány órára elválasztani az édesanyjától. Szinte magam előtt látom a jelenetet. Elképzelhetetlen, hogy a kislány ne hullatott volna krodilkönyveket. Neki is fájhatott az elválás. Azt ebben a korban még aligha foghatta fel, hogy ennél jobb helyre nem is vihetné volna az édesanyja.

Bárcsak minden édesanya így tenne! Mielőbb az egy igaz Istenhez, az Úrhoz vinné gyermekét! Bárcsak minden édesanya ajkáról olyan há-

latelt imádság csendülne fel, mint amit Anna mondott el a templomban a kicsiny Sámuelért. Józsika csillogó szemmel figyelt, majd egy nagyot nyújtózkodott, miközben megjegyezte:

- Ez a történet nagyon tetszett. Holnap újra elmesélheted!

Aztán, hamiskás mosollyal az arcán, megkérdezte:

- Mondd, Inke néni, ugye azért az biztos, hogy anya pénteken értem jön?!

A hétvégén boldog, cinkos kacsintással búcsúzott el tőlem.

Drága Józsikám!

Ha jól emlékszem az idő múlására, már érett férfikorban lehetsz. Talán már boldog családapa is vagy. Remélem, olvasod a gyermekeidnek a Szentírást és az Örömhír újságot. Ha Isten úgy akarja, eljut hozzád az írásom, és akkor magadra ismerhetsz.

Nagyon köszönöm a szeretetedet, vigasztalásodat, és azt, hogy te voltál az én vízfelelősem és önkéntes kuktám Jerikóban! Köszönöm az elismerésedet, hogy a hét végére már egész jókat főztem! Még ma is jót nevetek ezen a találó megjegyzéseden! Ugye őrzöd az ígét, az élő vizet a szívedben? Ugye őrzöd, sőt, tovább is adsz belőle másoknak is? Ahányszor eszembe jutsz, hálátelt szívvel ezért imádkozom. Isten áldjon és őrizzen szeretteiddel együtt!

Inke néni

MÓRAY INKE

ÉLŐ VÍZNEK FORRÁSÁRA AKADTAK OTT

Gyümölcsök

„Akik könnyhullatással vetnek, vigadozással aratnak majd.”

Zsoltár 126:5

Gyümölcs a könnycsepp is lehet,
a bűnbánat is, ha megérik,
hogya igaz könnyek kísérik...
Terepjünk hát ily könnyeket!

Élni azt jelenti, hogy valami feladatot beteljesítünk.

Ortega y Gasset

Képmás

Uram, ha a képmásod vagyok,
hasonló hozzád,
mert szereteted és gondviselésed
ragyog fel az életemen,
akkor vagyok ember.

Uram, ha teremő szavadra
teremő szóval válaszolok,
téged mindenek előtt
és mindenek céljaként elfogadva,
akkor vagyok ember.

Uram, te vagy a felség,
én alkotás vagyok.
Uram, tiéd a mindenség,
de benne én, az ember,
a tiéd vagyok.
Ámen.

HAJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Bízzatok!

*„Ezeket azért mondom nektek, hogy békességetek legyen énbenem.
A világon nyomorúságatok van, de bízzatok: én legyőztem a világot.”
János 16:33*

Nemrég egy floridai kirándulásunkon csodaszép idő volt egy hétig. De aztán a kormányzó az egész államra vonatkozó szükségállapotot hirdetett, mert az Ian hurrikán közeledett. Éreztem, ahogy az aggodalom eluralkodik rajtam. A helyi lakosok az evakuálásról beszéltek, mert három napon belül volt várható a vihar. Megkönnyebbülten keltünk útra még aznap, és még jóval a vihar előtt elhagytuk a helyet. Azon gondolkodtam, milyen lehet azoknak, akik itt laknak, és folyamatos félelemben kell élniük a viharos időszakban.

A lakóhelyemet messze elkerülik a tornádók és hurrikánok. Ugyanakkor bizonyos „viharok” rám is várnak időről időre. Percre készen

kapjuk a híreket a csapásokról, éhezésekről, áradásokról és erdőtüzekről számol be a média folyamatosan. Lesz elég vizünk, élelmünk és anyagi forrásunk a jövőben? De Jézus így nyugtat: „A világon nyomorúságotok van. De bízatok: én legyőztem a világot.” Mi is győzedelmeskedhetünk, ha átadjuk aggodalmainkat és félelmeinket Istennek (1. Péter 5:7). Ha így teszünk, békében élhetünk, bízva Isten vezetésében, vigasztalásában és megerősítésében nap mint nap, óráról órára, akármit hozzon is az élet.

Urunk, segíts félelem nélkül élni, és tudni, hogy bár jönnek viharok az életünkben, te velünk vagy! Ámen.

Istennel bármilyen vihart legyőzhetünk.

MIKE C. BERTOGLIO (GEORGIA, USA)
CSENDES PERCEK

*A földön mindenhol nagyon éheznek a szeretetre.
Vigyétek azért az imádságot családjaitokba, kisgyermekeitekhez.
Tanítsátok őket imádkozni, mert az imádkozó gyermek boldog gyermek.
Az imádkozó család egységben lévő család.*

TERÉZ ANYA

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, ez a hírlevél is olvasható ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét,
ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Külföldről utaláshoz:

HU37 1040 2427 5048 5348 5453 1009 | OKHBHUHB

*Az Országos Nyári Tábor Vajtán lesz 2026. augusztus 20-23-ig
a Golgota konferencia központban
A tábor mottója: „Reményteljes jövőt adok nektek!”*

